

spokojom a wonej žotej. Křawerka dajo jaden kružk
ša drugim pschińascz, až Kasporoju še w głowe murisch
chopijo a guba še jomu wotworijo a won šchykno
poweda, zož wě; rosměj: až we zełej hokolizy na tšchi
gožiny daloko nej žeden winik, ako ta bajerska wacha
we Fischbachu, a teje še netreba nicht slěkasch. To
štyšcezy, dajo Křawerka hyschczi jaden kružazk pschińascz,
šapłaschijo šchykno a swińo še na nogi. Zuž k wjazoru
jo won we Reichshofeńe a hulizujo maršchal Mac Mahonu,
kaš šchybale togo Kaspora jo uatepit, až ten jo šchykno
hupowedał a nejso husnał, kaš wišelneg šchpijona psched
šobu ma. A něto dejali tu wachu, 40—50 muž,
hubrasch, ako jaja š gněšda, škerej a lepej!

„Přchawě taš, kamerad, ty šy jederny Franzosač,
na tebe jo dopušczeńe. Něto paš dožeń kužde žajtšcho
do Fischbacha a hogleđaj, lěz še tam niz nejso psche-
meniko, ty wěšch, 20 fr., 25 fr., 100 fr., ja žaržym
šłowo!“ taš žějo ten maršchal. Křawerka jo ten
gluzńejšchy žłoweš na šwěšche; kužde žajtšcho dožeńo
won do Fischbacha, a kuždy wjazor lubi ten maršchal
šapłatu, dyž tych Bajerow škerej a lepej bužo šapisch.
— So, zašaj, Křawerka, možošch dlužko zašasch, něžli
ten maršchal nězo smějo.

So to dej byšch?

31. julij šwitašcho; Křawerka běšcho něžywy, až
te Bajery hyschczi we jich gněšdže šejže a ten maršchal
jich nepřichimejo. Tež našche wojaki běchu dawno šekšchěte
ša nimškej šchuteju zarobu, šchaš derbechu šebe tudy